

Høringsnotat - Forslag til endringer i forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter for 2015

Første del. Forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter

Kapittel 2. Rentevilkår

Til § 2-1 Beregning av renter

Det foreslås å øke rentepåslaget på lån i Lånekassen med 0,25 prosentpoeng til 1,25 prosentpoeng med virkning fra 1. januar 2015.

Forslaget har budsjetteffekt og er avhengig av budsjettbehandlingen.

Gjeldende § 2-1 i 2014:

§ 2-1 Beregning av renter

Lån i Lånekassen har flytende rente med mindre låntaker inngår avtale om å binde renten.

Utgangspunktet for beregning av renter på lån i Lånekassen er statens antatte lånekostnader for tilsvarende rentebindingstid med et påslag på ett prosentpoeng årlig effektiv rente. Staten har et begrenset antall utestående statspapirer (lån som enten er statskasseveksler eller statsobligasjoner), og det vil ofte være nødvendig å interpolere (finne en veid gjennomsnittsrente) mellom to statspapirer. Lånekostnaden anslås ved å observere markedskursen på Oslo Børs på slutten av dagen. Ved beregning av renten for en bestemt observasjonsperiode brukes kursobservasjoner på dager med oppgjør i den gitte perioden. Gjennomsnittet for alle daglige kursobservasjoner avrundes til nærmeste 0,1 prosentpoeng.

De nominelle rentene på det enkelte lån til kunden beregnes ut fra en oppgitt årlig effektiv rente inkludert påslaget på ett prosentpoeng. Årlige effektive renter for faste og flytende renter før gebyrer beregnes av Finansdepartementet og publiseres på Lånekassens nettsider. Formelen for å beregne den årlige nominelle renten er:

$$r_n = \left[(1 + r_e)^{\frac{1}{n}} - 1 \right] n$$

der:

r_n = årlig nominell rente i prosent

r_e = årlig effektiv rente før gebyrer i prosent inkludert påslaget på 1,0 pst.

n = antall årlige renteinnbetalinger

Ved beregning av de nominelle rentene legges det til grunn tolv terminer per år. Rentene oppgis med tre desimaler. Det er Lånekassen som fastsetter de nominelle rentene. Ved beregning av effektiv rente på det enkelte lån til kunden, kommer i tillegg gebyrer hjemlet i lov om utdanningsstøtte av 3. juni 2005 nr. 37 § 8 og tilhørende forskrifter.

Hovedstolen og kapitaliserte renter blir rentebelastet på etterskudd med en nominell perioderente som tilsvarer den årlige nominelle renten dividert med 365 eller 366 dager. Nye påløpte renter som ikke er betalt før hvert terminforfall blir kapitalisert etter forfallet.

Utgangspunktet for fastsetting av flytende rente er gjennomsnittet av observerte markedsrenter over to måneder på statspapirer (statskasseveksler) med gjenstående løpetid fra null til tre måneder. Observasjonsperiodene starter ved årsskiftet, og ny rente trer i kraft to måneder etter endt observasjonsperiode.

Lånekassen tilbyr fast rente hver annen måned, for perioder på tre, fem eller ti år. Utgangspunktet for fastsetting av de faste rentene er gjennomsnittet av observerte markedsrenter i løpet av én måned for statspapirer (obligasjoner) med tilsvarende løpetid. Observasjonsperiodene starter ved årsskiftet, og ny rente trer i kraft én måned etter endt observasjonsperiode. For eksempel er den faste renten fra 1. januar beregnet ut fra observasjoner i november. Ved avtale om binding av renten gjelder den aktuelle fastrenten fra én måned etter endt observasjonsperiode.

Det blir regnet renter etter lov om renter ved forsinket betaling m.m. (forsinkelsesrenteloven) av forfalt beløp fra dagen etter forfallsdato, og av hele lånet fra den datoen lånet er sagt opp som følge av mislighold.

Forslag til endring i § 2-1 for 2015:

§ 2-1 Beregning av renter

Lån i Lånekassen har flytende rente med mindre låntaker inngår avtale om å binde renten.

Utgangspunktet for beregning av renter på lån i Lånekassen er statens antatte lånekostnader for tilsvarende rentebindingstid med et påslag på ~~ett~~1,25 prosentpoeng årlig effektiv rente. Staten har et begrenset antall utestående statspapirer (lån som enten er statskasseveksler eller statsobligasjoner), og det vil ofte være nødvendig å interpolere (finne en veid gjennomsnittsrente) mellom to statspapirer. Lånekostnaden anslås ved å observere markedskursen på Oslo Børs på slutten av dagen. Ved beregning av renten for en bestemt observasjonsperiode brukes kursobservasjoner på dager med oppgjør i den gitte perioden. Gjennomsnittet for alle daglige kursobservasjoner avrundes til nærmeste 0,1 prosentpoeng.

De nominelle rentene på det enkelte lån til kunden beregnes ut fra en oppgitt årlig effektiv rente inkludert påslaget på ~~ett~~1,25 prosentpoeng. Årlige effektive renter for faste og flytende renter før gebyrer beregnes av Finansdepartementet og publiseres på Lånekassens nettsider. Formelen for å beregne den årlige nominelle renten er:

$$r_n = \left[(1 + r_e)^{\frac{1}{n}} - 1 \right] n$$

der:

r_n = årlig nominell rente i prosent

r_e = årlig effektiv rente før gebyrer i prosent inkludert påslaget på ~~1,01,25~~

~~prosentpoengpøst.~~

n = antall årlige renteinnbetalinger

Ved beregning av de nominelle rentene legges det til grunn tolv terminer per år. Rentene oppgis med tre desimaler. Det er Lånekassen som fastsetter de nominelle rentene. Ved beregning av effektiv rente på det enkelte lån til kunden, kommer i tillegg gebyrer hjemlet i lov om utdanningsstøtte av 3. juni 2005 nr. 37 § 8 og tilhørende forskrifter.

Hovedstolen og kapitaliserte renter blir rentebelastet på etterskudd med en nominell perioderente som tilsvarer den årlige nominelle renten dividert med 365 eller 366 dager. Nye påløpte renter som ikke er betalt før hvert terminforfall blir kapitalisert etter forfallet.

Utgangspunktet for fastsetting av flytende rente er gjennomsnittet av observerte markedsrenter over to måneder på statspapirer (statskasseveksler) med gjenstående løpetid fra null til tre måneder. Observasjonsperiodene starter ved årsskiftet, og ny rente trer i kraft to måneder etter endt observasjonsperiode.

Lånekassen tilbyr fast rente hver annen måned, for perioder på tre, fem eller ti år. Utgangspunktet for fastsetting av de faste rentene er gjennomsnittet av observerte markedsrenter i løpet av én måned for statspapirer (obligasjoner) med tilsvarende løpetid. Observasjonsperiodene starter ved årsskiftet, og ny rente trer i kraft én måned etter endt observasjonsperiode. For eksempel er den faste renten fra 1. januar beregnet ut fra observasjoner i november. Ved avtale om binding av renten gjelder den aktuelle fastrenten fra én måned etter endt observasjonsperiode.

Det blir regnet renter etter lov om renter ved forsinket betaling m.m. (forsinkelsesrenteloven) av forfalt beløp fra dagen etter forfallsdato, og av hele lånet fra den datoen lånet er sagt opp som følge av mislighold.

Annen del. Rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse

Kapittel 12. Rentefritak av sosiale og økonomiske årsaker

Til § 12-6 Krav til dokumentasjon

Det foreslås å presisere at en etterbetalt trygde- eller pensjonsytelse som er opptjent i en tidligere periode enn det året den ble skattlagt, kan fordeles på de årene ytelsen ble opptjent når rentefritak skal behovsprøves mot inntekt.

Dagens behovsprøving av rentefritak baserer seg utelukkende på de inntektsopplysningene som fremgår av skattelikningen for det enkelte likningsåret. Dette gjør det mulig å utføre behovsprøvingen på en svært effektiv måte ettersom Lånekassen har en helautomatisert løsning for å sjekke søknader om rentefritak mot opplysningene i skattelikningen. Metoden gir etter departementets vurdering også i all hovedsak et riktig og rettferdig behovsprøvningsresultat i tråd med intensjonen bak behovsprøvningsregelen. Men noen enkeltsaker, der rentefritakssøkers skattelikningsdata inkluderer betydelige etterbetalte trygde- eller pensjonsytelser som er opptjent i tidligere år, har vist at metoden i noen tilfeller kan slå urimelig ut for låntaker. Med vekt på rettferdighetshensyn foreslår derfor departementet å innføre en bestemmelse som gir låntaker mulighet til å få fordelt etterbetalte trygde- og pensjonsytelser på opptjeningsårene i forbindelse med behovsprøving av rentefritak.

Endringsforslaget innebærer at dersom låntaker melder fra om og dokumenterer en slik etterbetaling, skal avgjørelsen av en foreliggende søknad om rentefritak baseres på de nye årsinntektstallene som vil fremkomme etter at det etterbetalte beløpet er fordelt på de årene som beløpet ble opptjent i. Det skal i så tilfelle også foretas en ny prøving av eventuelle tidligere innvilgede rentefritak med grunnlag i de nye årsinntektstallene. Resultatet av den nye prøvingen vil etter forslaget kunne medføre at tidligere innvilgede rentefritak blir omgjort. Beløpet som det tidligere innvilgede rentefritaket utgjør, vil i så fall bli lagt til låntakers gjeld.

Etter gjeldende regelverk er det summen av inntekter før fradrag, slik den fremkommer i skattelikningen for ett år, som skal legges til grunn når en søknad om rentefritak for det samme året behandles. Skattelikningen inneholder ikke informasjon som gjør det mulig å identifisere eventuelle etterbetalte trygde- og pensjonsytelser, slik at de kan tilbakeføres til opptjeningsårene. Og § 12-6 inneholder heller ingen regel som åpner for at etterbetalte ytelser som måtte inngå i den aktuelle skattelikningens inntektstall, kan trekkes fra summen i det aktuelle året for deretter å fordeles på de forutgående årene da ytelsene ble opptjent.

I all hovedsak er dette uproblematisk ettersom behovsprøving av rentefritak på grunnlag av skattelikningens opplysninger i nesten alle tilfeller vil gi et rimelig og rettferdig resultat. Antallet saker med etterbetalingsproblematikk antas å være temmelig lite. Og det er ikke gitt at en låntaker som får redusert rentefritak fordi en etterbetalt yttelse har blitt medregnet i inntekten som det behovsprøves mot, samlet sett ville kommet bedre ut dersom man hadde tilbakeført det etterbetalte beløpet til opptjeningsperioden. Det samlede resultatet for låntaker vil blant annet avhenge av den etterbetalte ytelsens størrelse, i hvilken utstrekning ytelsen fordeles seg på år som det også søkes om eller tidligere er gitt rentefritak for, samt nivået på låntakers øvrige inntekter i disse årene.

Forslaget innebærer ingen realitetsendringer og har ingen budsjettkonsekvenser.

Gjeldende § 12-6 i 2014:

§ 12-6. *Krav til dokumentasjon*

Både årsak og inntekt skal dokumenteres for den perioden det blir søkt rentefritak for. Lånekassen innhenter dokumentasjon på person- og kapitalinntekt i Norge direkte fra skatteetaten. For rentefritak på grunn av fulltidsarbeid og lav bruttoinntekt eller ved soning og lav bruttoinntekt, må låntaker selv sende inn dokumentasjon på månedlig bruttoinntekt. I tillegg innhenter Lånekassen dokumentasjon på person- og kapitalinntekt fra skatteetaten.

Med person- og kapitalinntekt menes summen av inntekter før fradrag, slik den fremkommer i skattelikningen for det enkelte likningsår.

Forslag til endring i § 12-6 for 2015:

§ 12-6. *Krav til dokumentasjon*

Både årsak og inntekt skal dokumenteres for den perioden det blir søkt rentefritak for. Lånekassen innhenter dokumentasjon på person- og kapitalinntekt i Norge direkte fra skatteetaten. For rentefritak på grunn av fulltidsarbeid og lav bruttoinntekt eller ved soning og lav bruttoinntekt, må låntaker selv sende inn dokumentasjon på månedlig bruttoinntekt. I tillegg innhenter Lånekassen dokumentasjon på person- og kapitalinntekt fra skatteetaten.

Med person- og kapitalinntekt menes summen av inntekter før fradrag, slik den fremkommer i skattelikningen for det enkelte likningsår.

En etterbetalt trygde- eller pensjonsytelse som er opptjent i en tidligere periode enn det året den ble skattlagt, skal fordeles på de årene ytelsen ble opptjent dersom låntaker gjør gjeldende og dokumenterer et slikt forhold. Den nye årsinntekten skal legges til grunn både for avgjørelse av en foreliggende søknad om rentefritak og for en ny prøving av eventuelle tidligere innvilgede rentefritak. Dersom den nye prøvingen gir som resultat en reduksjon i eller bortfall av et tidligere innvilget rentefritak, medfører dette en økning av låntakers gjeld.

Kapittel 15. Ettergivelse

Til § 15-1 Rett til ettergivelse ved varig uførhet

Det foreslås å endre vilkåret om uføregrad for rett til ettergivelse av utdanningsgjeld, slik at dette samsvarer med nye uføreregler i folketrygdloven. Det foreslås også å endre inntektsgrensene for at ettergivelse eller nedskriving av gjeld skal kunne innvilges. Endelig foreslås det en mindre endring i dokumentasjonskravene som stilles i forbindelse med søknad om ettergivelse ved uførhet.

Stortinget har vedtatt endringer i folketrygdloven vedrørende ny uføretrygd og alderspensjon til uføre jf. Lovvedtak 30 (2011–2012) jf. Prop. 130 L (2010–2011), som etter planen skal tre i kraft 1. januar 2015. Det er etter gjeldende § 12-7 i folketrygdloven et vilkår for rett til uførepensjon fra folketrygden at evnen til å utføre inntektsgivende

arbeid (inntektsevnen) er varig nedsatt med minst 50 prosent (tilsvarer 50 prosent uføregrad). Dette vilkåret vil bli videreført som hovedregel i den nye uføreordningen som skal gjelde fra 2015. Men om man setter frem krav om uføretrygd i en periode hvor man mottar arbeidsavklaringspenger (AAP), vil det i den nye ordningen være tilstrekkelig at inntektsevnen er varig nedsatt med minst 40 prosent.

Bestemmelsen om rett til ettergivelse av utdanningsgjeld ved varig uførhet setter som vilkår at låntakeren må være minst 50 prosent ufør og motta varig uførepensjon fra folketrygden eller tilsvarende pensjonsordning i utlandet. Det er således en direkte sammenheng mellom bestemmelsen og vilkåret om nedsatt inntektsevne i gjeldende § 12-7 i folketrygdloven. Ettergivelsesbestemmelsen setter i tillegg som vilkår at låntakers person- og kapitalinntekt må ligge under bestemte grenser for at ettergivelse eller nedskriving av gjeld skal kunne innvilges.

Etter departementets vurdering vil det være uheldig om koblingen mellom ettergivelsesbestemmelsen og folketrygdlovens vilkår om nedsatt inntektsevne skulle brytes etter at ovennevnte regelendring vedrørende AAP-mottakere som søker om uføretrygd er satt i kraft. Årsaken til at inngangskravet for uføretrygd senkes til 40 prosent nedsatt inntektsevne for denne gruppen, ligger i at man vil sikre at overgangen mellom inntektssikringsordningene fungerer hensiktsmessig. Regelverket skal også motivere til å utnytte arbeidsevnen i størst mulig grad. Departementet går således inn for å gi bestemmelsen om gjeldsettergivelse en utforming som speiler innholdet i den omtalte endringen i folketrygdlovens uføreregelverk.

I dagens uføreordning blir uførepensjon skattlagt etter egne regler. Når den nye uføreordningen trer i kraft, vil uføreytelsen bli skattlagt på samme måte som arbeidsinntekt. Dette vil innebære økt skatt for uføretrygdmottakerne. Men denne skatteøkningen vil bli kompensert for ved en tilsvarende økning i bruttonivået på uføretrygden. Konkret er det lagt opp til en gjennomsnittlig økning i brutto uføretrygd på om lag 15 prosent for å kompensere for økt skatt. Departementet foreslår derfor at inntektsgrensene for at utdanningsgjeld skal kunne ettergis eller nedskrives ved varig uførhet heves slik at grensene tilpasses økningen i brutto uføretrygd.

I tabellen over inntektsgrenser ved delvis ettergivelse ved uførhet for 2014 er tallene i høyre kolonne basert på kvartalsvise terminer (tre måneder). I august 2014 ble det innført månedlige terminforfall for utdanningsgjeld. Beløpene i høyre kolonne i tabellen for 2015 vil følgelig bli redusert slik at de samsvarer med omleggingen til månedlige innbetalinger.

Når det gjelder dokumentasjonskravene som stilles i forbindelse med søknad om ettergivelse ved uførhet, foreslås det å fjerne kravet om at låntaker må sende inn fødselsattest for eventuelle barn under 16 år som vedkommende forsørger. Lånekassen henter inn den informasjon som behøves i denne forbindelse fra folkeregisteret.

Forslaget om å endre vilkåret om uføregrad i samsvar med endringen i folketrygdloven § 12-7 har budsjettkonsekvenser og er avhengig av budsjettbehandlingen. Forslagene om å endre inntektsgrensene og dokumentasjonskravet har ingen budsjettkonsekvenser.

Gjeldende § 15-1 i 2014:

§ 15-1. Rett til ettergivelse ved varig uførhet

Blir låntakeren minst 50 prosent ufør og får varig uførepensjon fra folketrygden eller tilsvarende pensjonsordning i utlandet, har låntakeren rett til ettergivelse av hele gjelden når person- og kapitalinntekten er kr 239 356 eller lavere. Når person- og kapitalinntekten er mellom kr 239 357 og kr 361 091, har låntakeren rett til nedskriving av gjelden og nedsettelse av terminbeløpet, se tabellen nedenfor. Grensene blir hevet med kr 12 969 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år. Inntekt som er registrert på låntakerens barn inngår ikke i behovsprøvningsgrunnlaget.

All pensjon og inntekt må dokumenteres, og fødselsattest må sendes inn for eventuelle barn under 16 år som låntakeren forsørger.

Tabell over inntektsgrenser ved delvis ettergivelse ved uførhet for 2014

Person- og kapitalinntekt per år	Ny gjeld	Nytt terminbeløp
kr 239 356–269 700	kr 55 673	kr 1 780
kr 269 701–299 094	kr 64 926	kr 2 142
kr 299 095–330 113	kr 74 313	kr 2 525
kr 330 114–361 091	kr 83 566	kr 2 877

Låntakere som har fått nedsatte terminbeløp før overgangen til månedlig forfall, skal også betale hver måned. Det tidligere nedsatte terminbeløpet deles på tre.

Forslag til endring i § 15-1 for 2015:

§ 15-1. Rett til ettergivelse ved varig uførhet

Låntaker som har minst 50 prosent varig nedsatt inntektsevne (uføregrad) og som får varig uføretrygd fra folketrygden eller tilsvarende trygdeordning i utlandet, kan ha rett til ettergivelse eller nedskriving av gjelden. For låntaker som får varig uføretrygd fra folketrygden etter å ha satt frem krav om slik på et tidspunkt hvor låntaker mottok arbeidsavklaringspenger, kreves det en uføregrad på 40 prosent.

Låntaker som fyller minst ett av vilkårene i første ledd, har rett til ettergivelse av hele gjelden når person- og kapitalinntekten er kr x eller lavere. Når person- og kapitalinntekten er mellom kr x og kr x, har låntakeren rett til nedskriving av gjelden og nedsettelse av terminbeløpet, se tabellen nedenfor. Grensene blir hevet med kr x per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år. Inntekt som er registrert på låntakerens barn inngår ikke i behovsprøvningsgrunnlaget.

All ~~pensjon og inntekt~~ må dokumenteres, ~~og fødselsattest må sendes inn for eventuelle barn under 16 år som låntakeren forsørger.~~

Tabell over inntektsgrenser ved delvis ettergivelse ved uførhet for ~~2014~~2015

Person- og kapitalinntekt per år	Ny gjeld	Nytt terminbeløp
kr x-x	kr x	kr x
kr x-x	kr x	kr x
kr x-x	kr x	kr x
kr x-x	kr x	kr x

Låntakere som har fått nedsatte terminbeløp før overgangen til månedlig forfall, skal også betale hver måned. Det tidligere nedsatte terminbeløpet deles på tre.

Fjerde del. Ettergivelse av utdanningsgjeld i 2014 for låntakere som har fullført visse lærerutdanninger

Kapittel 23. Ettergivelse av utdanningsgjeld i 2014 for låntakere som har fullført visse lærerutdanninger

Til § 23-1 Realfag og fremmedspråk

Det foreslås å presisere kravene for å kunne få ettergivelse av inntil 50 000 kroner for å ha fullført visse lærerutdanninger. Det har vist seg at det er utfordrende for Lånekassen å forvalte ordningen fordi det ikke er klare nok avgrensninger i bestemmelsen, særlig med tanke på hvilke utdanninger som i kombinasjon med etterfølgende praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) som skal gi grunnlag for ettergivelse.

Ettergivelsesordningen for låntakere som har fullført visse lærerutdanninger innenfor realfag og fremmedspråk ble innført i 2009. Bakgrunnen for dette var en bekymringsfull rekrutteringssituasjon i skolen når det gjaldt lærere med særlig høy kompetanse i slike fag. Ordningen omfatter i hovedsak bare låntakere som har tatt lærerutdanning på masternivå.

Blant utdanningene som kvalifiserer for ettergivelse er mastergrad eller hovedfag i matematisk-naturvitenskapelige fag, teknologiske fag/sivilingeniørutdanning eller fremmedspråk, etterfulgt av PPU. Når det gjelder disse fagkombinasjonene, har det i mange enkeltsaker vist seg vanskelig å bedømme om låntakers mastergrad kan regnes for å være matematisk-naturvitenskapelig. Særlig i tilfeller hvor det aktuelle masterprogrammet har en sterk tverrfaglig profil, der bare mindre deler av programmet kan sies å bære et klart matematisk-naturvitenskapelig preg, har det vært problematisk å avgjøre om søker bør gis ettergivelse eller ei.

Det foreslås derfor å avgrense nærmere hvilke fag som omfattes av begrepet *matematisk-naturvitenskapelige fag*. Forslaget går ut på å erstatte dette generelle

begrepet med de mer konkrete fagbetegnelsene *biologi, fysikk, geofag, informasjonsteknologi, kjemi og matematikk*. Presiseringsforslaget er i tråd med intensjonen departementet hadde da ettergivelsesordningen ble innført. Intensjonen var, og er fremdeles, å bruke utdanningsstøttesystemet som et virkemiddel for å styrke rekrutteringen av lærere med kompetanse på mastergradsnivå innenfor de realfagene som det undervises i på studiespesialiserende utdanningsprogram i videregående opplæring. Og dette er, foruten *teknologi og forskningslære*, de seks fagene som er nevnt i forslaget ovenfor. Faget *teknologi og forskningslære* anses allerede for å være gjenspeilet i ettergivelsesbestemmelsen ved at mastergrad/hovedfag i teknologiske fag (sivilingeniørutdanning) er nevnt særskilt i bestemmelsen.

Utviklingen på det realfaglige området skjer i raskt tempo både i forskning og i arbeidsliv, noe som blant annet reflekteres ved at utdanningsinstitusjonene stadig tilbyr nye masterprogrammer for å møte samfunnets ulike behov på området. Det er uansett skolens behov som må stå i sentrum med tanke på hvordan ettergivelsesordningen bør være utformet. Og dette er å rekruttere lærere med særlig høy kompetanse innenfor skolens realfag. Departementet mener derfor at ettergivelsesbestemmelsen bør gjenspeile dette bedre ved konkret nevning av de aktuelle fagene. Forslaget vil etter departementets syn bidra til å klargjøre hvilke utdanninger som er ment omfattet av ordningen, og det vil effektivisere Lånekassens forvaltning av ordningen samt skape større forutsigbarhet for kundene.

Endringsforslaget er en presisering av bestemmelsen, som er i tråd med intensjonen departementet hadde ved innføring av ordningen samt praksis i Lånekassen. Forslaget har ingen budsjettmessige konsekvenser.

Gjeldende § 23-1 i 2014:

§ 23-1. Realfag og fremmedspråk

Ordningen omfatter låntakere som fullfører følgende utdanninger i vårsemesteret eller høstsemesteret 2014:

- integrert masterprogram i lærerutdanning med spesialisering i realfag eller fremmedspråk (bortsett fra nordisk/norsk).
- toårig fagdidaktisk masterprogram for lærere som tar spesialisering i realfag eller fremmedspråk (bortsett fra nordisk/norsk).
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakeren tidligere har fullført mastergrad eller hovedfag i matematisk-naturvitenskapelige fag, teknologiske fag/sivilingeniørutdanning eller fremmedspråk (bortsett fra nordisk/norsk).
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakeren tidligere har fullført ingeniørutdanning.

Forslag til endring i § 23-1 for 2015:

§ 23-1. Realfag og fremmedspråk

Ordningen omfatter låntakere som fullfører følgende utdanninger i vårsemesteret eller høstsemesteret ~~2014~~2015:

- integrert masterprogram i lærerutdanning med spesialisering i realfag eller fremmedspråk, (bortsett fra nordisk/norsk)-
- toårig fagdidaktisk masterprogram for lærere som tar spesialisering i realfag eller fremmedspråk, (bortsett fra nordisk/norsk)-
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakeren tidligere har fullført mastergrad eller hovedfag i ~~matematisk-naturvitenskapelige fag~~biologi, fysikk, geofag, informasjonsteknologi, kjemi eller matematikk, teknologiske fag/sivilingeniørutdanning eller fremmedspråk, (bortsett fra nordisk/norsk)-
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakeren tidligere har fullført ingeniørutdanning.